Царят целуна ръка на архиепископа и застана пред носилото, което бяха положили на земята върху един копринен килим. Когато двама презвитери отвориха капака на ковчега, от него се разнесе силно благоухание.

Тялото на преподобния беше съвсем непокътнато.

С треперящи устни Асен целуна мощите и се прекръсти.

Тогава един окъсан белобрад старец, носен на ръце от близките си, докосна с разтреперана десница светия ковчег. Един войскар се спусна да го отстрани. Но царят му направи знак да го остави. С висок глас благообразния старец се помоли, дигна очи към небето и се простря пред преподобните мощи.

Всички чякаха изтръпнали.

Още по-силно благоухание се излъчи от ковчега.

Старецът се дигна на колене и извика. После стана прав. Лицето му сияеше от радост и изумление. Тълпата се разлиля като море. Викове и песни изпълниха цялата местност. Няколко жени, измъчвани от зли духове, с плач припаднаха върху копринения килим и се свестиха здрави и весели.

Отново шествието потегли към престолния град.

Сега ковчега стоеше върху раменете на Асена, Петра, Белота и Борила. След седем дни всечестните мощи на пустинослужителя бяха положени за благочестив покой в новоосветената черква на Трапезица.

Това беше първото и последното голямо народно тържество през царуването на Асена.

Единичките му безоблачни дни.